

Is er leven na de Stad?

door Bertie Ledeboer

Een ontmoeting met Pieter Brantjes

Tijdens een natte-sneeuwbuï in februari rijd ik de onverharde Polderweg in Oosterbeek af, omlijst met prachtige oude knotwilgen, de uiterwaard in. Alleen gasten van camping "Rijnsoever" mogen op het parkeerterrein, ik ben de enige. Later hoor ik, dat het 't enige regelbordje op het terrein is, omdat anders niet-kampeerders er graag gebruik van maken.

Pieter en Marie-José

De belangrijkste reden, dat Pieter weg is gegaan bij de Stad Amsterdam, is dat hij steeds meer bezig was met de organisatie en regelgeving, waardoor zijn gevoel van vrijheid verloren ging, de mogelijkheid om gezellig contact met z'n gasten te hebben, onverwachte wendingen aan een reis te kunnen geven. Zelfs op het moment, dat ze in de Carib in een prachtige baai voor anker lagen en een paar dagen vrij hadden, kon hij er niet echt van genieten. Dat was het keerpunt.

Hij heeft zijn hele leven gevaren. Na een tandartsstudie besloot hij, van het ene moment op het andere, met het schip waar ze dat moment op woonden, in de binnenvaart z'n boterham te gaan verdienen. Tien jaar hielden hij en Marie-José dat vol. Ondertussen haalde hij op de EZS zijn diploma KHV en ging hij de zee op in de handelsvaart. Door

omstandigheden viel hij al gauw omhoog in de kapiteinsrol. Omdat hij altijd al gezeild had kon hij zijn activiteiten verplaatsen naar de zeilende beroepsvaart. Het avontuur op de Stad Amsterdam, de hele opbouwfase, de organisatie van het werk aan boord, het opleiden van de bemanning, was een geweldige uitdaging, waar hij erg veel van heeft geleerd. Hij had het niet willen missen. Maar nu is hij blij met de stap die ze naar deze camping hebben genomen.

het kantoor

Vol trots leidt Pieter me rond op het terrein. Een bescheiden werkplek-atelier van Marie-José in een schuurtje, waarin ze het eerste jaar met z'n vieren hebben gewoond. Een kippenverblijf met krielkipjes, goed beschermd tegen de vossen. Degelijk, makkelijk schoon te maken, sanitair. Een kantoor voor Pieter in een ruimte waar ook de watersportvereniging (van vaste gasten en andere mensen uit de buurt) kan vergaderen. Daarnaast een ruime kantine in de verbouw. Twee kampeerweiden langs de stromende rivier, waar nu nog veel vaste caravans staan in de zomer. Het beleid is, door natuurlijk verloop, meer kampeerplaatsen te creëren. Aan de oever van de Rijn is 's zomers een jachthaventje. De steigers en tonnen liggen nu op het droge. Gebouwen, caravans en schepen staan op een terp, bij hoge waterstand lopen camping en toegangsweg onder water. Dan moet je met een bootje naar de winterdijk. Door de Rijnvaart is het er wel onrustig liggen, maar het meeste doorgaande scheepsverkeer gaat toch over de Waal. Alles is omlijst met knotwilgen, die eens per jaar in een gezamenlijke actie met de vaste staanders en liggers, gesnoeid worden, net als het opbouwen en afbreken van de steigers. Er zijn een paar zandstrandjes tussen de kribben. Verderop is nog een aanlegplaats voor het scheepsverblijf en de vletten van de zeekadetten.

de camping

Pieter vertelt: Ik heb mijn gevoel voor vrijheid weer helemaal terug. Er loopt hier een wandelpad vlak langs. Daardoor hebben we 's zomers en in de weekenden veel aanloop in de kantine, stuk voor stuk aardige mensen met een verhaal. Toen we hier kwamen, waren er voornamelijk starcaravans, en werd er tot twee uur in de

nacht gefeest inclusief luidsprekers buiten. We hebben onmiddellijk ingesteld, dat na elf uur mensen rustig moeten kunnen slapen en de luidsprekers zijn natuurlijk weg. Een aantal vaste klanten is daardoor opgestapt. De rest is enthousiast over het nieuwe beleid. De eerste zomer konden de kinderen van de kampeerders in twee oude bootjes zeilen of leren zeilen. Nu heeft de zeilvereniging een stuk of acht FJ's en is er een opleidingsmogelijkheid voor de jeugd.

We kunnen ons gevoel voor gastvrijheid en gezelligheid hier weer in alle vrijheid uitdragen. Als gasten willen weten hoe het hier werkt, willen we ze dat graag zelf vertellen, waardoor het persoonlijke contact meteen gelegd is. In de kantine staat een piano. Daardoor wordt er vaak muziek gemaakt. Dat geeft meteen een lekker sfeertje. We willen dit bedrijf met z'n tweeën runnen, met zo min mogelijk regelgeving. Geen gedoe met personeel.

Als ik 's avonds even tijd heb, pak ik mijn zeilbootje, een houten waarscheepje en ga heerlijk op de Rijn zeilen, vaak ook samen met de kinderen. Ik hoef niet zo nodig meer ver weg, het genieten van het zeilen is daarvan niet af-

Pieter

hankelijk. Het is hier zo mooi. 's Nacht heb je hier een prachtige sterrenhemel. Wel is dit Nederland, dus je hoort verkeer. Maar aan de overkant van de Rijn zijn ze bezig, de auto's te gaan weren. Onze kinderen vinden het wel een beetje jammer dat ik geen kapitein meer ben op de Stad, maar ze zien ook de voordelen. Het is hier prachtig, en ik ben er elke dag. Met name Esther, de oudste, kan niet wachten tot ze op haar zestiende met de Tall Ships' Race mee mag op de Stad of een ander dwars getuigd schip.

Nog even terugkomend op de Stad Amsterdam vertelt Pieter dat de regelgeving daar teveel was doorgesloten, en dat werkte eerder verlammend dan dat het wat opleverde. Richard Slootweg is begonnen een doorstroom-systeem van bemanning op te zetten voor de Stad. Matrozen, die het goed doen, kunnen nu doorstromen in de officierslaag. Er worden zo min mogelijk officieren van buitenaf aangetrokken. Dat stimuleert het teamverband. Een goede zaak. Ik vraag of hij van plan is zijn vaarbevoegdheid te onderhouden, en hoe dan. Pieter: Dat is weer zo'n voorbeeld van kiezen voor vrijheid, of je laten knechten door de regels. Als ik weer wil gaan varen, dan zie ik wel hoe het loopt. Ik wil dan best een stage van twee maanden lopen of zo, maar niet van twee jaar, dat zou belachelijk overdreven zijn. En als dat dan niet lukt, ga ik op een andere manier varen.

Midden op het terrein is een ruïne van een steenfabriek, door een hek omsloten vanwege instortingsgevaar. In die tijd was het een fabriek met een geavanceerd systeem. De warme lucht, die vrij kwam bij het stoken, werd ook gebruikt voor het drogen en voorverwarmen van de klei. In de toekomst wil Pieter de ruïne omtoveren in een openluchttheatertje voor maximaal 60 toeschouwers.

Met een lunchpakketje van Marie-José (ik kan helaas niet blijven lunchen vanwege een volgende afspraak) rijd ik de uiterwaard weer uit, een buizerd vliegt vlak voor me langs.

Paddeltje

Paddeltje en mensensmokkel

Wie heeft er nog iets bijzonders meegemaakt, werd er gevraagd. Nu daar kon ik wel iets over vertellen. We waren aan het varen langs de zuid-oostkust van Spanje. Soms prachtig gebied, soms alleen maar tomatenkwekerijen langs de bergen.

Na een lange zoektocht vonden we een prachtig strandje waar de gasten lekker even konden volleyen en bier drinken. Dus hopa, ankertje naar beneden en niet al te moeilijk doen: met twaalf man in de dingy hop naar het strand. Het bier stond koud, de hapjes werden geserveerd en iedereen nam een heerlijke duik.

En toen stond daar opeens de vreemdelingenpolitie voor ons! Kleine mannetjes in groene pakjes. Gelukkig hadden we een spaanse deckhand die met hen kon praten. Na een beetje over en weer gepraat vertelde de deckhand dat de vreemdelingenpolitie een paar telefoontjes hadden gehad: Er waren bootjes met veel mensen aan wal gekomen. Nu, dat klopt! Dat waren wij! Gelukkig zagen ze dat we geen intentie hadden om daar te blijven. Het bleek daar vaker voor te komen dat kleine bootjes met veel mensen uit Afrika aan land kwamen. We zagen er erg blank uit, dus we mochten even blijven. Wel moesten we binnen een uur weg en contact opnemen met de douane. En even later werd er gezegd dat er geen bier verkocht mocht worden. Dat deden we ook niet, het was ons eigen bier! Zoals afgesproken gingen we na een tijdje allemaal weer aan boord.

En ja hoor, daar kwam La Gardia Civil, de kustwacht. Zij wilden wel eens aan boord kijken. Wat voor schip is het? Wat doen de gasten? Ondertussen ging het anker omhoog, de zeilen werden gezet, de motor uit, de Gardia Civil werd rondgeleid. En de kapitein bleef gewoon rustig verdere orders en uitleg geven. En nee, er waren geen hoeren aan boord!

Ze waren erg onder de indruk, en we mochten heerlijk verder zeilen. Zo zie je dat je denkt mensen een goede tijd te geven, en dan wordt je aangezien voor mensensmokkelaar! Hoe raar kan het zijn.

In memoriam

Willem Sligting

Op 24 maart j.l. is Willem Sligting overleden. Volop bezig met het realiseren van zijn nieuwe droomschip de 'Wylde Swan', kreeg hij een dodelijk fietsongeluk.

Willem was in de zeilwereld bij vrijwel iedereen bekend, o.a. als kapitein-eigenaar van de 'Swan fan Makkum'. Tot voor kort was hij ook lid van Dwarstuig.

Wij wensen zijn gezin veel sterkte.

Grote atlas van de Verenigde Oost-Indische Compagnie

door Henk Wever

Op het eindexamenfeest 2006-2007 aan boord van de Friesland werd de EZS directie verrast met een buitengewoon cadeau; het eerste deel van de facsimile uitgave van de uit 7 delen bestaande Grote Atlas der Verenigde Oost-Indische Compagnie! En op het eindexamenfeest van 2007-2008 gebeurde hetzelfde: deel twee van deze prachtige nieuwe uitgave! Hoog tijd om in Dwarstuig daarover te berichten! Wat zijn wij namelijk onze oud-leerlingen van 2007 en 2008 veel dank verschuldigd!

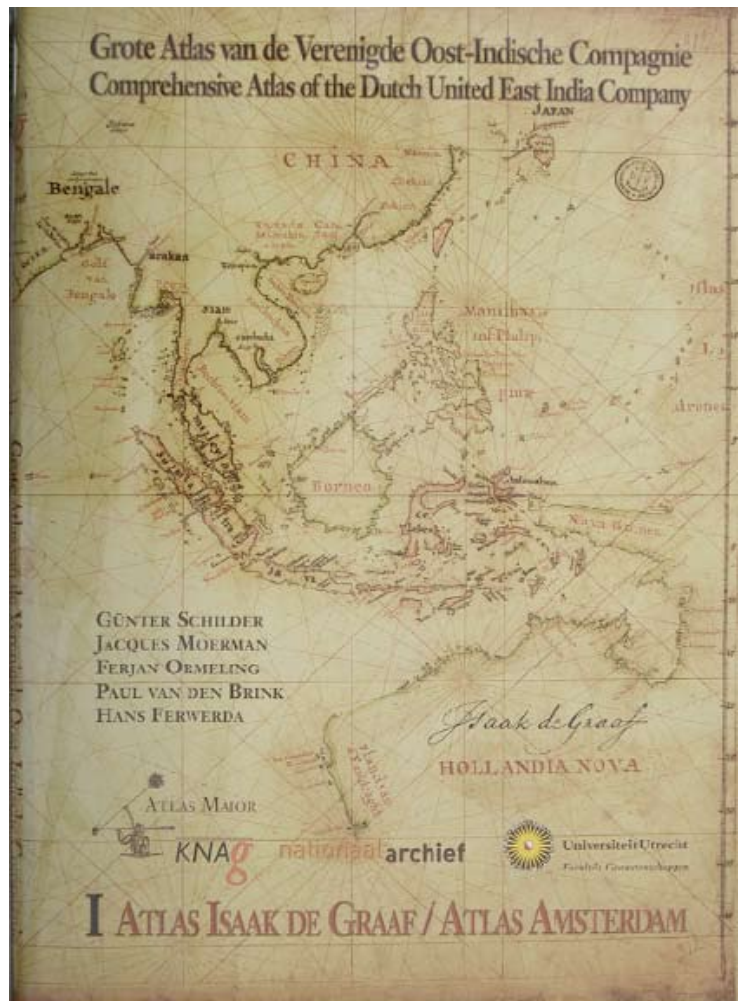
De uitgave (een Indrukwekkend formaat) is een samenwerkingsverband van het Nationaal Archief uit Den Haag, het Koninklijk Nederlands Aardrijkskundig Genootschap en de Universiteit Utrecht. Vooral het Nationaal Archief (met 1,5 km aan documenten, monsterrollen en duizenden vaak eenmalig handgetekende zeekaarten) was de bron van deze heruitgave van een zeekaartenboek dat rond 1700 werd samengesteld door Isaac de Graaf en in 1856 bijna verloren ging doordat de atlas versneden werd en de kaarten door Europa verspreid raakten. Al eerder moest een deel van de kaarten na de Franse revolutie weer uit Parijs teruggehaald worden.

Isaac de Graaf was de zoon van een leraar zeevaartkunde die tevens examiner was van de stuurlieden voor de VOC. Isaac ging echter in het kaartenvak en was daar al spoedig zo bedreven in dat hij in 1691, 23 jaar oud, de opdracht kreeg tot wat later zijn meesterwerk zou worden; een kaartboek van Kaapstad tot Japan van alle VOC gebieden. Hij putte voor zijn werk uit honderden manuscripten van stuurlieden en kapiteins en liet zelfs 48 kaarten in een verzegelde kist overkomen uit Batavia. Deze kaarten, waaronder van de Molukken en een eerste kaart van de baai van Nagasaki, arriveerden in oktober 1692 met het VOC jacht Moer-Cappel op de rede van Veere.

De VOC had ook eigen kaartenmakers en bewaarde alle kaarten achter slot en grendel in het Oost-Indisch Huis (Oude Hoogstraat). Medewerkers mochten met buitenstaanders zelfs niet over hun werk spreken, zo (bedrijfs) geheim en kostbaar waren in die tijd de kaarten. Ook schippers hadden die geheimhoudingsplicht, moesten tekenen voor ontvangst en kregen een boete als de kaarten verwaarloosd waren (koffie...!) of bij terugkeer ontbraken.

Isaac werd aanvankelijk aangesteld voor een salaris van 500 gulden per jaar maar men was zo tevreden over zijn werk dat het salaris langzaam verhoogd werd tot 900 gulden terwijl hij na het overlijden van Mr. Joan Blaeu, laatste telg van een beroemde kaartenmakerfamilie die sedert 1632 voor de VOPC werkte, in 1705 benoemd werd tot hoofd van de kaartenkamer der VOC, een eervolle positie die Isaac tot zijn dood in 1743 zou blijven bekleden.

Hoewel de kaartenatlas dus na 1856 verspreid raakte bestond er gelukkig een inhoudsopgave uit 1806. Aan de

hand van die inhoudsopgave is de oorspronkelijke samenstelling van 187 kaarten achterhaald en de Atlas gereconstrueerd. En wat een prachtige uitgave en zeekaarten, en zo onvoorstelbaar getrouw. Ook de geografische posities zijn met onvoorstelbare nauwkeurigheid weergegeven, zeker als je beseft dat de lengtebepaling pas rond 1768 door de maansafstanden-methode en goede uurwerken (Harrison!) mogelijk werd. Isaac de Graaf zat met zijn lengten (t.o.v. de meridiaan van Hierro) hooguit 5% fout, in die tijd een verbazingwekkende prestatie van opmetende stuurlieden en kaartenmaker!

Wees welkom in de bibliotheek van de EZS. Bekijk de prachtige en kostbare boekwerken. Let op de details zoals diepten, zandbanken, ankermogelijkheden (goede steekgrond!) en de vanuit zee getekende landprofielen. De prachtig gekleurde kusten en baaien en bijbehorende dieptelijnen. Waar het erg gevaarlijk was met vele ondiepten en een overheersende lagerwal werden die lijnen wat verder uit de kust gelegd; een handige voorzorgsmaatregel die niet in "cautions" of "notes" vermeld werd!

Isaac de Graaf woonde op de Prinsengracht tussen Spiegelgracht en Vijzelstraat. Na het bekijken van zijn meesterwerk zal ik dat stukje Amsterdam voortaan met bijzondere bewondering bewandelen.

Lustrummiddag op zaterdag 16 mei in Enkhuizen

Voor alle Dwarstuigers en voor hun kinderen en partners, die nog niet gaan varen of daar ook geen plannen voor hebben, organiseren we een leuke middag *bij de Zeevaarschool*.

Als contrast met de Klassieke Schepenbeurs waar het snel donker is en koud kan zijn, openen nu eens in het voorjaar, voor de leden en hun gezinnen, de deuren van de EZS.

En natuurlijk bieden we dan een aantrekkelijk programma, zowel voor de volwassenen als voor de kinderen!

We ontvangen jullie **vanaf 12 uur** met koffie, thee, limonade en een feestelijk taartje.

Kinderen kunnen zich laten schmincken, een knopenbord met zeemansknopen maken en op piratenavontuur met de Kaatje.

Er worden films en documentaires vertoond in de lokalen, ook weer voor jong en oud.

Het kan zo maar zijn dat er iemand rondloopt die veel verhalen kan vertellen over het varen op zee en veel beleefd heeft.

Als er genoeg animo is, steken wij de BBQ aan. Rond de klok van zes is het feestje weer ten einde.

Colofon

Redactie: Anne de Bourgraaf

Bijdragen: Anne de Bourgraaf
Bertie Ledeboer
Ben van der Laan
Gert van Wijk
Sjak Romijn
Paulien Rigter
Gerard Varela Put
Henk Wever

Fotografie: Bertie Ledeboer
Anne de Bourgraaf
Hilde Kuiper
Simon van Marle
Rob Peetoom

Illustratie: Bertie Ledeboer

Vormgeving en realisatie: Anne de Bourgraaf

Redactieadres: Nearesteech 4
8749 GK Pingjum

Kombuis

Indiase yoghurtsoep

Ingrediënten:

2 uien
1 zak verse krieltjes in de schil (750 gr)
1 eetlepel olijfolie
400 gr rundergehakt
2 eetlepels milde indische curry pasta
2 rundvleesbouillontabletten
600 gr panklare spinazie
4 bakjes à 125 gr Griekse yoghurt
2 eetlepels allesbinder of maïzena
peper en zout

Bereiden:

Pel en snipper de ui
Krieltjes afspoelen en halveren
Verhit de olie in een ruime pan en fruit de ui 3 minuten.
Voeg het gehakt toe en bak het rul op hoog vuur.
Scheep de currypasta en de aardappeltjes erdoor en roerbak alles 1 minuut.
Voeg de bouillontabletten toe en 1 1/2 liter water en breng alles aan de kook, 10 minuten zachtjes laten doorkoken.
Scheep de spinazie door de soep.
Roer de yoghurt los met de allesbinder en roer dit door de soep.
Deze niet meer laten koken.
Op smaak brengen met peper en zout.

NB! Zorg dat de yoghurt op kamertemperatuur is, anders gaat hij schiften.

Maaltijdsoep voor 4 tot 6 personen.

Van het bestuur

Algemene ledenvergadering

Samenvatting van de belangrijkste punten die aan de orde zijn geweest op de Algemene Ledenvergadering van 7 februari j.l.

Flinke herschikking in het bestuur; Sjak Romijn draagt met goedkeuring van de vergadering de voorzittershamer over aan Gert van Wijk en blijft aan als algemeen lid. Bertie Ledeboer blijft penningmeester en Paulien Rigter blijft secretaris met ondersteuning van Pia Meinsma voor de ledenadministratie. Gerard Varela Put regelt het Lustrum en Anne de Bourgraaf maakt de Leugenbank. Ben van der Laan doet het Smoelenboek en Sanne Vos komt de gelederen versterken als algemeen bestuurslid.

Smoelenboek: moet er meer in vermeld of juist niet!? We besluiten het inhoudelijk zo te laten; wie meer van zichzelf wil etaleren en contacten wil leggen kan dit doen op de recent geopende site: www.dwarstuig.hyves.nl.

We moeten nog een paar advertenties (slechts € 70,- per jaar!) hebben om kostendekkend te draaien.

Er is ruim gediscussieerd over het organiseren van activiteiten voor kinderen tijdens de lustrumviering op 16 mei a.s. De bedoeling is om "oud" én jong een leuke middag te bezorgen. Zijn er nog leden met leuke ideeën? De lustrumcommissie hoort ze graag! Het uitnodigen van oud-studenten is moeilijk omdat daar geen adressenbestand van bestaat.

Financieel is de vereniging zeer gezond; volgens de kascommissie klopte alles als een bus. Een verhoging van het lidmaatschap lijkt niet nodig. Het ledental groeit gestaag. Adverteerders en donateurs blijven uiteraard altijd welkom!

Er komt een geheel vernieuwde website met ruimte voor links en wellicht ook banners. De uitvoering is al ver gevorderd.

Tenslotte:

Sjak wordt hartelijk bedankt voor haar 10 jaar als bestuurslid, waarvan 6 jaar als voorzitter.

Sanne neemt de manoeuvreercursus van de Lotos over op de Marie-Galante. 10% korting voor DT-leden. Marjan stelt zich beschikbaar om MOB te oefenen; zij heeft een duikcertificaat en -pak.

Sjak ontvangt een boek als dank

De borrel tijdens de Klassieke Schepenbeurs wordt vast programmaonderdeel van Dwarstuig.

De Vries Scheepsbouw wordt hartelijk bedankt voor de gastvrijheid.

Er zijn nog prachtige Dwarstuig t-shirts te koop. Donkerblauw met in wit het Dwarstuig logo.

De prijs is € 10,-

Wie een nieuw lid aanbrengt krijgt er een gratis!

Te verkrijgen bij Sjak Romijn.

Van de nieuwe voorzitter.....

Een introductie

Tien jaar Dwarstuig, de 17de Leugenbank, ruim 340 leden, 8 enthousiaste bestuursleden, bijna een nieuwe website, vele activiteiten, enz. enz.

Dit zijn een aantal dingen die mij direct te binnen schieten als ik aan onze vereniging denk. Dwarstuig is nu een volwassen vereniging en ik vind het hartstikke leuk om de voorzittershamer van Sjak over te mogen nemen.

Ik ben Gert van Wijk, schipper op diverse schepen, bestuurder, ondernemer, wonend in Enkhuizen en ik zit sinds 2000 met veel plezier in dit bestuur, eerst als algemeen bestuurder later als penningmeester.

Onder aanvoering van Sjak hebben wij de kinderziektes van Dwarstuig weten te genezen en de nodige structuur aangebracht, een heel interessant proces. Maar om nu te zeggen dat het werk klaar is en het een gemakkelijk voorzitterschap wordt? Ik denk het niet.

Één van onze uitdagingen is onder andere het werven van meer oud leerlingen van vóór de oprichting in 1999, deze groep is niet eenvoudig te bereiken maar met jullie hulp moet het lukken. Zo zouden we over een paar jaar door de magische grens van 500 leden kunnen breken.

Ook blijven we denken aan meer gezellige evenementen met een interessant thema omdat wij weten dat onze leden elkaar graag in een ongedwongen sfeer nog eens willen ontmoeten. Maar het bestuur staat altijd open voor nieuwe ideeën, ik ben benieuwd welke leuke nieuwe ideeën nu binnen zullen stromen. Het is prachtig te zien dat steeds meer leden naar onze evenementen komen. Zoals de laatste ledenvergadering waar meer leden dan ooit aanwezig waren. Dat belooft wat voor de komende Lustrum activiteiten op 16 mei en 7 november. Voor meer informatie, hou je gewoon onze website in de gaten.

Over onze website gesproken, we werken op dit moment keihard aan een nieuwe site. Ik vind het zo tof dat we dat zelf kunnen, het duurt misschien wat langer maar dan hebben we zonder budgetoverschrijdingen een mooie site met veel meer mogelijkheden dan nu. We maken alles zelf, ook het Smoelenboek, elk jaar weer een handig up to date naslagwerk dat door veel mensen wordt gebruikt om met elkaar in contact te komen of te blijven. Trouwens ook handig als je personeel zoekt.

Sinds kort vind je Dwarstuig ook op hyves hier kan naar hartenlust met elkaar gebabbeld, gekrabbeld worden, ook kun je meningen geven, polls invullen, foto's toevoegen of ophalen als je ze mooi vindt. Kortom een leuke site. Gewoon even toevoegen op je eigen hyves www.dwarstuig.hyves.nl

Ik maak van de gelegenheid gebruik om alle geslaagde nieuwe oud-leerlingen van de Enkhuizer Zeevaartschool hartelijk te feliciteren met hun behaalde diploma en ik heet jullie van harte welkom bij onze vereniging.

Allemaal een hele mooie zomer met veel heerlijke zeildagen gewenst! Tot ergens op het water en groeten,
Gert

"Praat met een Maat" Een portret

door Sjak Romijn

Matrozen/maten, de stille kracht achter de schipper. De verlengde arm van de schipper, de motiverende kracht om gasten spierpijn te bezorgen, zit altijd in de kroeg, en loopt overdag met een zonnebril op, kent alle disco's, draagt altijd gescheurde broeken, heeft rastahaar enz. Welke clichés ken je nog meer? Om deze clichés te ontcrachten, elke editie een interview met een matroos/maat, die ergens op een schip vaart.

Ans

Ans is een frisse meid van 25, geboren en getogen in Amsterdam-De Bijlmer. Ze werkte in de kinderopvang maar wilde wat anders.

Via de scouting(zeilen) kwam ze in de catering aan boord van de Hoge Wier in Muiden terecht, een nieuwe uitdaging. Met veel plezier heeft ze daar gewerkt, en stapte begin 2007 over op de Avondrood, Lelystad.

Ze begon aan de nieuwe uitdaging van het maten. "Maten is relaxter dan catering. Je bent lekker met mensen bezig; elke keer weer is het een uitdaging mensen zo ver te krijgen dat ze doen wat je wilt. Verder is het een lekker en vrij leven".

De reden dat Ans (nog) niet op zee vaart is dat ze af en toe even snel naar huis wil kunnen. De zee trekt wel: de overtocht naar de Canaren met de Catherina vond ze erg gaaf.

Het soort schip om op te varen maakt haar niet zo veel uit: "Als het maar klikt met de schipper en er veel te leren valt. Anders red je het niet een heel seizoen. Wees verder jezelf." Dit laatste geeft ze ook als tip aan mensen die willen gaan varen/maten.

Deze winter zit Ans in het 1^e jaar van de Enkhuizer Zeevaartschool. Ze wil haar schipperspapieren halen. Komend seizoen vaart ze daarom nog als maat op de Parodie, om tijdens het seizoen langzaam over te stappen naar het schipperen. Als de examens gehaald worden.

Tres Hombres te water

door Anne de Bourgraaf

Zaterdag 7 maart was het dan zover, na meer dan negen maanden op het droge, bij het straalbedrijf Teerenstra, kwam de Tres Hombres in haar natuurlijke element terug.

Met een feestelijk gebeuren; de nodige toespraken, muziek en een overweldigende belangstelling heeft de Stichting Atlantis Zeilende

Optreden van 't Scheepsfolk

Handelsvaart weer een mijlpaal bereikt. Ze kwamen aan bij de werf van Klaas Terenstra om het onderwaterschip wat bij te werken, een kiel eronder te plaatsen en een nieuwe laag antifouling erop te zetten. Uiteindelijk hebben ze er een nieuw schip van gemaakt.

De "Atlantis gemeenschap", bestaande uit een flinke groep enthousiaste idealisten van vele nationaliteiten, leerlingen en stagiaires, heeft er hard aan getrokken om het zover te krijgen.

Het resultaat is er dan ook naar.

En daar gaat ie dan

Binnenkort komt het schip terug op haar plekje in Willemsoord waar ze wordt afgebouwd en getuigd. En dan zal ze eindelijk het ruime sop kiezen. Met lading!

De eerste verlader voor de Tres Hombres is in elk geval gestrikt. 'Tierrafino, een bedrijf dat leem verkoopt voor het interieur van huizen, gaat een nieuw filiaal in Portugal feestelijk openen en daarvoor varen ze komende zomer het leem naar Porto.

Voor de handelstak heeft de stichting het bedrijf Fairtransport opgericht, dat er voor moet gaan zorgen dat het schip steeds de ruimten vol gaat hebben op haar tochten. Er wordt al onderhandeld met een Noorse partij over het vervoer van gedroogd stokvis, dat ze vanuit Den Helder zouden kunnen distribueren. En een jeneverhandelaar wil in 2010 mogelijk met het schip naar New York!

Tegelijk wordt achter de schermen al hard gewerkt aan de realisatie van het volgende project; een coaster, die een heel stuk groter zal zijn dan de Tres Hombres en naast een modern zeiltuig ook een motor zal hebben om in windstille- en havengebieden efficiënt te kunnen varen. Maar het is de bedoeling zoveel mogelijk op windkracht de concurrentie aan te gaan met de bestaande schepen en daarmee de moderne zeilende handelsvaart serieus op de kaart te zetten.

Aftrap tweede lustrum samen met de EZS

door Bertie Ledeboer

Op zaterdag 8 november was de aftrap van ons tweede lustrum. We vierden dat samen met de EZS, die al aan het zesde lustrum toe is.

Op de Klassieke Schepenbeurs verschenen om een uur of vijf in het beurscafé een dertigtal leden voor de Dwarstuigborrel. Een gezellig weerzien met oude bekenden en ontmoetingen met nog onbekende leden onder het genot van een drankje en een hapje. Heerlijke versgerookte haringen van Rene.

Na afloop van de beurs vertrokken we met z'n allen naar school, waar Bernt samen met de lustrumcommissie voor meer drankjes en hapjes had gezorgd. Daar waren meer leerlingen en oud-leerlingen verzameld.

de 'tres hombres' geven een lezing

Boogy, Jorne en Andreas, de tres 'Hombres', hielden een mooi verhaal over hun avontuur met rederij Atlantis. Hoe hun verschillende karakters en interesses samen spelen zodat de Tres Hombres steeds concreter wordt. In eerste instantie was het moeilijk een vast overlegmoment op de dag te vinden, zonder gestoord te worden. Nu ontbijten ze iedere ochtend samen, en dat werkt. Ze ontvangen zo veel steun van bedrijven, sponsors en vrijwilligers, dat hun droom zeker zal worden gerealiseerd.

en het was nog heel gezellig

Nadat nog diverse vragen waren beantwoord, kroop Boogy achter de piano en Bernt begeleidde hem op de bas, zodat het een swingend feestje werd, dat tot in de kleine uurtjes duurde.

Boogie en Bernt

Bezoek Kon. De Vries Scheepsbouw – Aalsmeer en Algemene Ledenvergadering

door Ben van der Laan

Zaterdag 7 februari: Algemene Ledenvergadering Dwarstuig!
Dit keer te gast bij De Vries Scheepsbouw in Aalsmeer; bouwer van zeegaande supermotorjachten in maatwerk; bekend onder de naam "Feadship". Dit staat voor First Export Association of Dutch Shipbuilders. En "vette" schepen zijn het!

Na de verwelcoming met koffie of thee en een welkoms- en introductiepraatje door Ben Boon (manager nieuwe projecten) werden we door hem voorgedaan voor een rondleiding door het bedrijf. We bekeken er 3 schepen: één van 39 m. in de hal, één van 57 m. in het water (op afstand, want hij was al overgedragen aan de eigenaar) en één van 65 m.

In de hal

in het water. Dwarstuig zou geen Dwarstuig zijn als het niet eens iets geheel tegenstrijdig zou doen: nou; dit heeft dus helemaal niets met klassieke schepen te maken, maar is er niet minder indrukwekkend om. Want ook hier is sprake van vakmanschap! Zowel in voorbereiding als in uitvoering.

Wat bij het binnegaan van de hal (na het aandoen van de slofjes!) direct opviel was hoe schoon en opgeruimd schip en hal is: en dat was echt niet speciaal voor ons gedaan! Hier is duidelijk: een hoogkwaliteitsproduct vereist een hoogkwaliteitswerkomgeving. De strakke casco's worden doorgaans in staal uitgevoerd, de bovenbouw (hoofdzakelijk) in aluminium. Bij dit schip konden we nog zien hoe de zaken áchter de schotten afgewerkt worden: perfect!

Bijna klaar

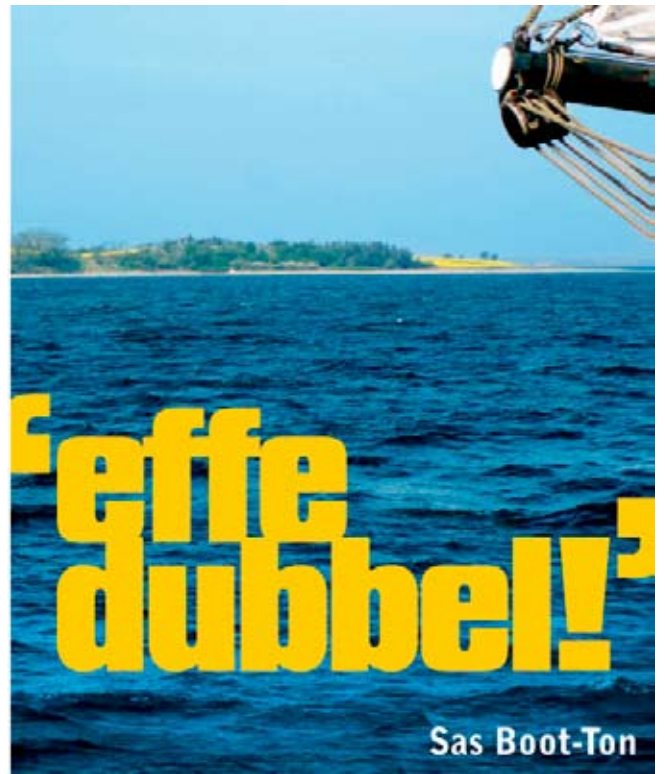
Het schip buiten was nagenoeg gereed en gaf het echte Onassis-gevoel. Een afwerking zo strak alsof het uit een polyestermaal gekomen was! Alles wordt in het werk gesteld om het hele schip brandschoon en vlek- en krassvrij te houden. Om die reden was het be-

grijpelijk dat we helaas geen kijkje op de brug konden nemen. Maar er viel evengoed genoeg te zien zoals b.v. de vrijwel onzichtbaar geïntegreerde zware hydraulische kraan om de tender mee te water te laten. (Zoiets noem je natuurlijk geen bijbootje meer...)

Dwarstuigers die de kou nog even trotseerden voor de foto

Na de groepsfoto buiten gauw naar binnen ('t was best fris en we hielden het ook niet droog) waar warme en frisdranken met een lustrumtractatie op ons wachtten. Met zo'n 29 aanwezigen was de ALV weer iets beter bezocht dan eerdere keren. Wat daar allemaal besproken en besloten is kun je elders lezen in deze Leugenbank.

boekbespreking door Bertie Ledeboer

Uitgegeven door "gopher mijn eigen boek" ISBN: 9789051796322

Voor zover ik weet is er nog nooit een roman geschreven over de Nederlandse chartervaart. Eens moest de eerste keer zijn. En Sas Boot heeft het hem geflikt.

"Effe Dubbel" Is de debuutroman van Sas Boot-Ton. Sas is mede-eigenaar van de Luciana, de Catherina en sinds een jaar ook de Schoneveld. Alle drie charterschepen in de Veerhaven van Rotterdam. Ze is ook nog moeder van vier kinderen, en iedereen die haar en haar man Pieter kent, begrijpt dat het op zich al knap is, dat ze tijd heeft gevonden om dit boek te schrijven.

Het verhaal handelt over de chartervaart in de Oostzee, gezien vanuit het perspectief van schippers, maten, gasten en toeleveranciers. Het is hilarisch, vol onverwachte wendingen en het zit knap in elkaar. Sas kent dit wereldje natuurlijk als geen ander. Ze overdrijft de boel heerlijk, maar het is o zo herkenbaar. De marifoon op "effe dubbel" kanaal 77 levert zowel verwarring als oplossingen op. Ik wil niet te veel verklappen.

Ik heb van het boek genoten, het in één adem uitgelezen. In het begin kostte het even moeite om iedereen uit elkaar te houden, maar met minder personen had het niet gekund. Ik kan het iedereen aanraden, zowel incrowd als gasten. Misschien wel de ultieme manier om aan buitenstaanders duidelijk te maken, waarom een reisje op een charterschip zo leuk is. Leuk om cadeau te geven.

Sas Boot-Ton